Non indiscrete. Sunt tres partes sicut sunt tria principalia dicta. secũda ibi: lz. tertia ibi: procurator. Io.

a ¶ Indiscrete. s. ẜ. c. nõ iniuste. ⁊. j. de iura. ca. c. vlti.

b ¶ Laicum. intelligo qui nullum habeat ordinem. nec sit alias ecclesiastica persona. xij. q. i. c. duo.

c ¶ Spiritualibus. cõtra. ẜ. de iudi. c. ij. Sol. ibi loqtur de laicis qui tractant cãs spirituales suo noie. quasi ius in eis habẽtes ⁊ sic nõ est cõ. Io. tñ Ber. ẜ. de excep. apostolice. qꝫ quis nõ potest agere pro se vel pro alio p eo qꝫ possidere nõ potest. sed in actibus spiritualibus tũc id posset habere locum: in iudicialibus autẽ super spiritualibus locũ non habet: vt hic vides: ⁊ super hoc vide qd no. Host. in summa huius ti. §. qui dari ver. vlt. ⁊ Guil. i spe. e. ti. §. i. versi. item qꝫ ẽ laicus. ⁊ quod no. ẜ. de sindic. c. vno.

d ¶ Reputari. ff. de procurato. l. inuitus. §. i. et ibi de hoc. ⁊ insti. p quas p. no. acqui. §. vl. ⁊ simile in teste. ff. de testi. l. i. ⁊ in contrahendo matrimonio. xxx. q. iiij. qui spiritualem. ẜ. de spon. cum apud. cum ergo non reperiamus hunc expresse pbibitum: erit ergo admittendus: ⁊ ideo dixit expresse: quia tacite videbatur prohibitum: sm eũ modum quem supra dixi sm Ber.

e ¶ Ab eo. s. pcuratore. si ergo dñs cõtestatus litẽ dat pcuratorẽ postmodum ad litẽ: iste sic datus nõ substituit: vt hic pbaẜ. lz videatur. ar. ẜ. C. eo. ti. nihil arbitramur iteresse sed ibi loquitur de facultate dandi nõ de facultate substituẽdi: vt ibi no. Et no. qꝛ approbatã puto opinionẽ Jo. quã ibi no. Accur. s. qꝫ pcurator datus post litẽ nõ substituit ⁊ Guil. i spe. huius ti. §. i. ver. qd si pcurator itercesserit. Accur. dicebat qꝫ forte idẽ vtrobiqꝫ dici poterat p. l. C. de cõsor. eius. li. l. ij.

f ¶ Litis. ⁊ exponũt legiste. i. istantie: vt. C. ẟ iudi. pperãdũ sm nos nõ poterit istantia: vñ intelligim⁹. ẜ. de iudi. c. pe. ⁊ videtur sñia in eum formanda nõ in dominũ. de quo dic vt. ẜ. de elec. querelam.

g ¶ Procurator. vt. C. eo. l. nulla: ⁊. l. pe. ⁊. l. neqꝫ in fi. ⁊. ff. eo. in cause. ⁊. ff. de appel. l. ab executore. §. fi. ⁊. ff. ẟ doli excep. si pcurator agit. §. i. ⁊ hoc verum intelligo vbi fuerit simpliciter cõstitutus: vel nõ expresse phibitus: alias si cõstitutus fuerit vsqꝫ ad litẽ cõte. ⁊ expsse phibit⁹ ne vltra pcederet secus: ẟ quo dic vt no. Inno. ⁊ Hostiẽ. ẜ. e. petitio. perficiat ergo dñs p se vel p aliũ litẽ ceptã: ⁊ ad istar huius dixit dñs Azo qꝫ delegatus ab alio qꝫ a principe post litẽ cõtestã. delegare potest: quod sm nos videtur non verum: vt. ẜ. de appel. cũ cãm. ⁊ de hoc. ẜ. de re iudi. cum bertoldus. nec est facienda cõparatio. qꝛ etiam post lit. cõtes. ordinarius reuocat delegatũ suũ. ff. de iudi. l. iudiciũ. sed pcurator nõ nisi causa cognita: vt. j. e. c. pri. ⁊ rationem quere. ff. eo. ti. post litem.

h ¶ Antea. lit. cõtesta.

i ¶ Nõ potest. s. dari alius pcurator. ff. eo. l. quod quis.

k ¶ In rem suã. vt si titulo donationis cesse sunt actiões mihi ⁊ datus sum pcurator ad eas intẽdendas. iste est casus. C. de dona. l. illã subtilem.

l ¶ Substituẽdi. tunc. n. substitut⁹ vr: vel datus ab ipso dño ad hoc. ff. qꝫ cuiusqꝫ vni. l. item eorũ. §. decuriones. ⁊ per hoc ⁊ alia quedam iura solui questionem de delegato ab alio qꝫ a principe qui habet speciale mandatũ subdelegandi. s. qꝫ subdelegare possit ad idem. ẜ. de offi. deleg. is cui: vbi de hoc. ⁊. c. vlti. §. vices.

m ¶ Certa. psona. In cõtrium videbaẜ: qꝛ pcurator debet esse certus. ff. e. ti. l. ij. sicut ⁊ arbiter. ff. de arbi. item si vnus. §. si in duos. ⁊. ẜ. de arbi. in notuit. sicut ⁊ tutor. ff. de testa. tu. tutor. icertus. ⁊. l. duo sunt ticij ⁊ hoc p pdicta iura tenebat Uber. de bobio: vt no. Guil. in spe. in ti. i. §. iam nũc. ver. quid si in delegatiõe. ⁊ Accur. vr idem tenere. ff. eo. l. i. in glo. i. sz illa glo. ⁊. l. ij. eo. ti. possent intelligi de pcuratore incerto sm modum illi⁹. l. duo sunt ticij. ff. de testa. tu. quia plures sunt ticij: ⁊ fecit ticium procuratorem: ⁊ nõ apparet de quo senserit.

n ¶ Negocia. ⁊ ad vnũ etiã negociũ dari põt. ff. eo. l. i. de neg. ge. l. iij. §. negociũ. ad id. ff. vi bo. rap. l. ij. §. qꝫ ait.

o ¶ Deputare. ff. man. si pcurator. ⁊ sic no. vnã differentiã inter pcuratorem ad negocia ⁊ ad iudicia. aliã videbis. j. e. qui generaliter i fi. tertiam. ẜ. de rescrip. ex parte decani. ff. man. si mandasset. ⁊ quod hic dicitur: dic verum nisi in casu. j. eo. c. vlti.

Quamuis. Sunt due partes. Prima tractat de reuocando. Secunda de adesse. in prima distinguit duo membra. scdm ibi: postea. i quo octo casus excipit subdens clausulam generalem. Io.

Rubrica de procuratoribus.

B Onifacius. viij.

¶ Laicus põt esse procurator ad agendum ⁊ defendendũ in causis spũalibus: pcurator post litẽ cõte. põt dare alium pcuratorẽ ante nõ nisi datus fuerit i rẽ suam: vel a dño habuerit mandatũ de substituẽdo etiam nõ certã personã: procurator ad negocia põt dare alium pcuratorem libere ⁊ etiam quãdocũqꝫ.

Non idiscrete[a] iudex censetur egisse pcuratorem laicum[b] ad agẽdũ vel defendendum in causis spiritualibus[c] admittendo cum regulariter qui non probibetur expresse ad exercendum procurationis officium idoneus debeat reputari[d]. ¶ Licet autem a procuratore post litem contestatã ab eo[e] possit: cũ dñs sit litis[f] effectus dari alius procurator[g] antea[h] tamen nõ põt[i]: nisi in rem[k] suam sit datus vel a dño substituendi[l] alium etiam certa[m] nõ expssa persona sibi fuerit concessa potestas. ¶ Procurator vero datus ad negocia[n] potest libere quãdocũqꝫ alium deputare[o].

L Idem.

¶ Procurator ante litẽ cõtestatã ẽt sine cã reuocari põt post lit. cõte. non sine rõnabili cã: dñs tñ hñ potest adesse cause cũ ipso pcuratore maxime si de colusione timeat.

Quamuis procurator possit ante litem contestatam[p] etiam sine cã libere a dño reuocari[q] postea[r] tñ ipso nolente[s] neqbit[t]: nisi cũ[v] domino inimicum[x] fieri: vel suspectum[y] aut aduersario affinitate[z] cõiungi: vel eius[⁊] heredem fieri seu igredi[ꝯ] religionem: aut in longum[ꝫ] pegrinari: vel egritudine aut vinculis[a] detineri cõtingat: seu alia rõnabilis[b] cã subsit: pp quã sit merito reuocandus. ¶ Uerum quãqꝫ nisi vt premittitur reuocari nõ possit[c] dñs tamen sue cause vna cum eodẽ procuratore: maxime si ẟ collu-

p ¶ Contestatã: vt isti. man. §. pe. ff. mã. si vo nõ remunerandi. §. si mãdauero. C. mãda. si pater. ff. de pcu. ante litẽ. ẜ. de ele. i causis. ẜ. eo. ex isinuatõe ⁊ ẽ iste casus quo penitere lz qd dic vt dixi. j. de reg. iur. qd semel. que est contra.

q ¶ Reuocari. sz nunqd in hoc casu reuocatio puenire debeat ad iudicẽ vel ad aduersariũ dic vt. ẜ. e. mãdato. ⁊ vr qꝫ sic. ar. a cõtrio illius decre. ⁊ hoc ibi tenẽt Tan. ⁊ Gof. Ber. ⁊ Inn. ibi tenẽt cõtrariũ ⁊ subaudiũt marie ⁊ eorũ rõnes ibi vide. ⁊ guil. i spe. eo. ti. §. i. ver. itẽ qꝫ mandatum Host. no. eo. ti. auditis. qꝫ reuocatio tz idistincte quo ad piudiciũ reuocantis. Si queraẜ ẟ preiudicio aduersarij si fit ante lit. cõtes. ⁊ iudex vel aduersarius certificatus fuit: vel certificari potest de mãdato: non obest reuocatio nisi ad alterũ puenerit. debz. n. ignorãtia pbabilis esse excusata: de cle. ex. mi. apostolice. ff. iudi. sol. si aũt multo minus valet post lit. cõte. nisi ad alterũ pdictorũ pueniat: qꝛ h⁹ semel de mandato extitit facta fides. ẜ. eo. mandato. ff. e. si pcuratorẽ. sed si celet se procurator obligaẜ dño. ff. de do. elegãter. §. pe. ⁊ si nõ est soluẽdo: teneẜ aduersarius si particeps sit delicti. ff. mã. si pcuratorẽ. §. i. sin aliter: sibi iputet q talẽ elegit. ff. de mino. cũ mãdato in fi. vnde si reuocatio ad iudicẽ vel aduersariũ pueniat: id sup quo cõclusũ est nõ ipedit: alia sic: vt in pdicta decre. auditis. Si aũt de mandato nõ fuit facta fides: ⁊ sine satisdatione fuit admissus tz reuocatio. ⁊ intelligaẜ. ẜ. e. nfa. ⁊. c. ex insinuatione. ⁊. ff. e. i causa. ⁊ cõtrius sensus. ẜ. e. mandato. ⁊ sibi iputet q eã nõ exegit: si aũt satisdationẽ exegit in pcuratorẽ celãtem reuocationem redũdabit: ⁊ aduersari⁹ erit sine dãno vnde si erat procurator actoris cõmissa est satisdatio de rato. ff. rẽ ra. ha. l. ij. si pcurator rei satisdat iudicatũ solui: ⁊ de dolo cõmitteẜ. ff. iudi. sol. l. iudicatũ solui. ⁊. ff. eo. plautius.

r ¶ Postea. i. post lit. cõte. ⁊ itelligas ab ipso pcuratore: vt dixi. ẜ. c. pri.

s ¶ Ipso nolẽte. secus si volẽte: ⁊ sic posset itelligi. ẜ. e. mandato: vt ibi no. qꝫtũcũqꝫ tñ pcurator cõdicat: nõ pcedet cum eo post reuocationẽ quousqꝫ de cã reuocationis cognitũ fuerit: nõ enim deberet se ingerere pcurator sz debet ei sufficere qꝫ sine suspitionis nota remoueaẜ. ff. eo. l. que omnia.

t ¶ Nequibit. contra. j. eo. si quem. so. ibi.

v ¶ Nisi cum. hos casus qui sequũtur: habes. ff. eo. ti. l. filius. §. fi. ⁊. l. seq. vsqꝫ ad. l. sed etiam. ⁊. l. post litem. vsqꝫ ad. l. que omnia. §. i.

x ¶ Inimicũ. ⁊ q̃ inimicitie hic veniãt arbitrabiẜ iudex. facit qd dixim⁹ de iudice ⁊ de teste. iij. q. v. c. ij. de simo. p tuas. ⁊ de ac. cum oporteat. Nõ tñ dico qꝫ reqranẜ capitales. ⁊ hoc sonat lra q̃ dicit uel suspectũ. lz videaẜ cõ. ff. e. l. filius ad fi. ⁊. l. si post datũ. Sed i pcuratore pro quo pmisit dñs iudicatũ solui loqtur q cõpelliẜ psequi nisi capitales inimicitie interueniãt. vel alie iuste cause de qbus ibi diciẜ ⁊ iõ. l. e. ti. vel exilio. q̃ loqtur de casu nostro nõ posuit capitales in textu.

y ¶ Suspectũ. ⁊ est suspitio allegãda ⁊ pbãda sicut cõ iudicẽ. ẜ. de ap. cũ spãli. sz hoc ipso qꝫ opas gerit i inuitũ suspect⁹ ẽ. ff. e. ti. l. q̃ oĩa ⁊ sic ẽt ex falsa causa dñs poterit ipm reuocare qꝛ cõdicẽdo suspect⁹ erit ⁊ sic habebit locũ hec lra. Sed põt dici vt no. Accur. ff. eo. ti. l. q̃ oĩa qꝫ aut pcurator solus resistit: ⁊ tũc pcedat ⁊ vera sit obiectio. aut aduersari⁹: uel pcurator ⁊ aduersarius. ⁊ tũc secus: ⁊ sic põt itelligi. l. pãl. ⁊ decre. ista. sed lra ista solũ dicit ipso nolẽte. vñ ⁊ postea dicit idem Accur. dic eũ suspectũ qualitercũqꝫ. sed nõ ita qꝫ remoueaẜ: uel suspectus ẽ iterim donec cã remotionis tractaẜ. alias enim ad qd remotionis cã tractareẜ nõ video lz dñs Mar. ibi primã cõsueuerit approbare.

z ¶ Affinitate. qꝛ tũc dño timeẜ piculũ. C. de excusa. tu. humanitatis.

⁊ ¶ Eius. s. aduersarij: ⁊ tũc ipse pcurator aduersari⁹ est. ⁊ poterit dicere cõtrium ei⁹ qd pmo petebat. ad h. iij. q. vij. §. tria. v. si cõ partẽ. ff. de postu. l. vlti.

ꝯ ¶ Ingredi. etiã nõ pfitẽdo. sz solũ pbationis causa: ad hoc. j. de sen. excõ. religioso. ij. rñ. ⁊. j. de regula. c. i. in prin.

ꝫ ¶ Lõgum. arbitrio iudicis credo terminãdum habita cõsideratiõe cãe ⁊ viarum.

a ¶ Uinculis. pdonũ vel hostiũ potestate. ff. eo. ti. item si suspectus.

b ¶ Alia rõnabilis. vtputa etas nimis decrepita vel nimis iuuenis. ⁊ tũc reuocareẜ de facto: vt. ff. eo. ti. l. post litẽ. in fi. vel qꝛ latitat. ff. eo. l. vel exilio: vel iudicio publico vel priuato detineẜ: vt. ff. eo. ti. l. vel iudicio. ⁊ idem in fi.

c ¶ Possit. inuitus: vt. ẜ. vidisti.

a ¶ Collusione. s; nō ne ex quo de collusione timet h; eū suspectū: quare ergo nō reuocat: vt. s. eo. c. Sol. timet hoc s; pbare nō pōt ad hoc. ij. q. vij. pleriq;. vel aliter hic nō vult dilatare pcessum cāe: q eēt in cognitiōe suspitiōis: vt. s. diti. z pbat. ff. eo. l. post litē. Jo. an. b ¶ Adesse. Sed qd sibi pderit adesse: p derit q: possent testes z pbationes inducere quas ille omitteret: vel saltē ille producere tenebitur nominatos a dño: bñficiu; enim iuris quod adesse possit interpretandu; est late z vt aliqd ɔferat de vb. si. abbate: z de hoc p Accur. ff. de inof. te. si suspecta in prin.

I S qui. Sunt duo dicta principalia. scda ibi: vex. prima subdiuidit. q: primo ponit dictū inferens ɔriu; argumētū ibi: l;. secūdo ponit exceptionē a dicto ibi: nisi. Do.

c ¶ Potestatē. q: als nō poterat nisi in casib⁹. s. eo. c. i.

d ¶ Susceptum. z l; dixerit se nolle suscipe: tñ dño i eadē voluntate manēte adhuc suscipe poterit: vt. j. eo. l;.

e ¶ Usus nō fuerit. l; ergo dñs reuocet procuratorē re īegra: vt añ lit. cōtes. isti. mā. §. recte z. s. c. pri. i pn. cū suis cōcor. z ipo facto h; id qd df. j. co. si quē procurator tñ dat⁹ ad substituendū hoc nō pōt post susceptum mandatū. iam enim suo functus ē officio: z poti⁹ hic cōstitutus a pncipali dño: q sub stitutus a procuratore videtur vt diri. s. eo. c. i.

f ¶ Apostolice. q: alius nō sub delegat. C. de iudi. a iudice. s. de off. dele. pastoralis. z. c. vl. de ap. cum causam.

g ¶ Aliud. s. qd reuocare possit anteq ille vsus fuerit: z habes hoc. s. e. li. de offi. dele. q uis. Sed qro quare aliud i delegato q in procuratore. So. credo q sit rō: q: delegatus principis habet a lege q cōmittere possit: z iō donec iudex subdelegat⁹ vti ceperit reuocare poterit. vt i predicta decre. quis. s; pcurator d quo hic loqt h; hoc ab hoīe: z iō cōmittendo suscepto mandato p pcuratorē functus ē officio suo: z ideo amplius nō reuocat. Et no. q: si cōpromissarius datus ad eligendū eligat z electus renuit consentire ampli⁹ nō eligit: q: suo funct⁹ est officio. s. e. lib. de elec. si cōpromissarius. §. i. p curator tñ substituēs nō est funct⁹ officio suo: nisi substitutus mandatū suscipiat: vt hic vides: z iō aliud q: hic procurator cām agere z substituere poterat: ibi solū eligere: z iō citius illius expirat offiñ z fm superius dicta no. q: cū tres casus sint positi. s. c. i. in quibus procurator ad iudicia substituit: hic de altero tñ dicit. s. de eo q mandatū h; vñ de reliqs secus credo cum habebāt potestatē nō ab hoīe sed a lege: vt superi⁹ diri ex eo q factus est dñs litis in rē suā: alias. n. quare non sic de alijs expressisset: z facit de deci. ad audientiam. z qd recitari solet de eo q dur. in ma. quam pol. p adul. c. viti. z de cōuer. infi. c. i.

sione[a] timeat minime prohibetur adesse[b]. I Dem.

¶ Procurator hñs mādatū substituendi: substitutū a se post mādatum susceptū: ēt si eo non sit vsus reuocare nō pōt. nisi z ptātē hñit reuocandi: si aūt erat pcurator ad plures cās z in altera substituit: z i alijs remanet pcurator. Jo. an.

I S qui a pcuratore super hoc a dño ptātē[c] hñte procurator extitit substitut⁹ nō pōt post mādatum susceptū[d] etiā si eo vsus[e] nō fuerit. ¶ Licet i delegato se. apo[f]. vices suas alteri ɔmittēte aliud[g] cēse at: vlteri⁹ reuocari ab illo[h]. ¶ Nisi reuocandi[i] ptās ɔcessa fuisset eidē. ¶ Uerū si cū ad plures vl ad oēs[k] cās generaliter ɔstitutus fuisset: in vna tñ substituerit earūdem. in alijs nequaq prohibet pcurationis officium exercere[l]. I Dez.

¶ Procurator generalis nō agit exigētia spāle mādatū ab aliq illorū specificatōe l'iba ptāte. h. d. 3ē.

Q Ui ad agēdū[m]. z defendēdū ac generaliter ad oia etiā si mādatū exigant spāle[n] ɔstituit procurator ex vi generalitatis hmōi ad aliquē articulū: i quo spāle mādatū exigit admitti nō[o] d;. ¶ Sed si aliquis vel aliq de articulis speciale mādatū exigentib⁹ specificati fuissent a dicta cl'a generali tunc ad non expressos[p] etia; admittetur[q].

¶ Procurator quoq; absq; spāli mādato[r] iuramētū deferre[s]: transigere vl pacisci[t] nō pōt: nisi ei z bonorū cause administratio libere sit concessa[v]. I Dez.

¶ Mādatū generale ad negocia ēt ad iudicia se extēdit: pōt filiusfa. ēt absq; pris consensu maior ānis xxv. ad iudicia. maior. xvii. ad negocia deputari. h. d. 3en.

Q Ui generaliter[x] ɔstituitur ad negocia pcurator: agere ac experiri[y] pōt exceptis his casib⁹[z] q mandatum exigunt speciale.

¶ Nedū vero ad negocia: s; etiā ad iudicia pt filiusfamilias[&] absq; pris assēsu fieri pcurator. ¶ Lic; aūt qs post. xvii. annu;[?] pcurator ad negocia[ꝝ] licite deputet: ad iudicia tñ nisi maior. xxv.[a] annis fuerit deputari neqbit. I Dem.

¶ Ex pluribus pcuratoribus qñ vnus sine alio admitti debeat hic habetur. h. d. 3en.

S I duo[b] pcuratores simul nō

item i causa suspecti tutoris. ff. de pcur. nō solū. §. fi. Itē vbi sunt duo pcuratores oium rerū alicui⁹: tūc enim nō pōt vnus ab alio sine spāli mādato exigere. ff. e. l. q duos. z. l. itaq;. Itē de iterdicto. de lib. exhi. z dedu. ff. eo. l. pōponius. in pn. Itē in acceptilatiōe. ff. de accep. l. iij. itē i rescriptoꝝ ipetratione. s. de rescrip. nōnulli. z. c. ex parte. Item in causa matrimoniali fm Uin. s. qui ma. accu. po. c. ex litteris in parte decisa. ar. ɔ. s. c. ti. accedēs: s; ibi parētib⁹ agentibus de matrimonio filioꝝ accessit ipsorū cōsensus vt ibi no. Item fm quosda; in voto trāsmario. s. d voto ex mlta in pn. ver. illis. Item in cōsumptorium instrumētorum exeplatione d fi. instru. c. vlti. itē i his q se. ap. sibi spāliter reseruauit: q dic vt no. de offi. leg. q translationē. Itē in ɔtrahendo matrimonio. j. c. c. vlt. z i spōsalibus: q de. vel vo. venies in compromisso. s. de arbi. per tuas. Item i absolutiōe petēda ab excōmunicatiōe de sen. ex. qd de his in fi. z arg. de pe. di. i. quē penitet. Itē i oblatione filij idolis facienda. de cōse. disti. iiij. queris. i prin. Item i cōtrahēda excōmunicatiōe xxiij. qd. iij. si habes in princi. Item in prestatione iuramenti de calūnia. j. de iuramen. calū. ca. vlti. item in casu. s. codē li. de ele. procu. z de hoc vide i spe. eo. ti. §. i. ver. item opponitur l; quod habeat.

v ¶ Cōcessa. vel datus sit in re; suā. In trib⁹ ergo casib⁹ hoc pōt. i. qñ h; spālē: qñ h; generalē z liberā. qñ dat⁹ est i rem suā: hec probāt. ff. eo. l. pcurator cui libera. ff. de iureiur. l. iusiurādu;. §. fi. z. l. se. C. de noua. l. nō abstulit. z. ff. de sol. l. hoc iure. z no. C. de transac. l. trāsactionis.

Q Ui generaliter. Soluit tria dubia. primū de forma. scdm de persona ibi. ne dum. tertium de etate ibi: l; autem. Do.

x ¶ Qui generaliter. nō eget sūma: q: salis sumat semetipsum. hoc primū dem ponebat Guil. pro qōne i spec. e. ti. §. i. in fi. z sequēdo Liber. idē dicebat q dicit hec decre. z idē no. Host. de procu. petitio. in. i. glo. z satis olim hoc dicebamus p decre. dilectus vbi est hoc satis expssum. s; glo. videbat ibi tacite ɔsentit q generalr fuerat ɔstitut⁹ ad negocia z ad iudicia.

x ¶ Generaliter. No. q generaliter potest fieri procuratoris constitutio: z dicitur hoc. s. eo. petitio.

y ¶ Expiri. i. defendere. s. de iudi. c. i. alibi ponit pro agere. s. d cau. pos. pastora. z ¶ Casibus. exempla vide. s. c. prori.

& ¶ Filiusfamilias. nō dubitamus qn filiusfamilias posset cōstitui procuratorē. s. c. iiuste. z. ff. eo. l. filiusfamilias. §. ipse quoq;. S; an sine mādato pris possit cōstitui dubitabat: z videbat q non: q: pro se non admittit ergo nec pro alio. cum iterdū admittat pro se q nō pro alio. ff. de postu. l. i. §. ij. iij. q. vij. §. tria. z no. de hoc p Accur. C. de bo. q lib. l. vl. §. i. i fi. S; q: nil depit patri. icciro admittit sine mādato: vt h: z est simi. j. de iudi. c. vlti. §. vl. vbi aūt deperiret patri haberent locū iura pdicta: ad hoc. ff. ad treb. ille a quo. §. fi. ff. de in iteg. resti. cum mādato in fi.

? ¶ Xvij. annū: isti. q z ex qui. cau. ma. pos. §. iuste. sic z aduocatus pegit se deb;. xvij. an. ff. de postu. l. i. §. initium. iij. §. vij. §. vel um.

ꝝ ¶ Ad negocia. no. Host. s. c. nō iiuste. i. iiij. glo. pcurator dat⁹ ad negocia maior. xvij. z mior. xxv. pt agē z expiri: nā ex quo pcurator ad negocia agē pt: vt. s. pr. rñ. z mior. xxv. an. dat ad ñgocia vt h q z aget: vt ibi

a ¶ Xxv. ff. eo. ti. mior. C. de his q ve. eta. ipe. l. fi. C. eo. ti. l. exigendi.

S I duo. Diuidit fm Jo. an. hoc mō: q: principium z finis ibi sane ponit de pcuratoribus simpliciter datis distinguens iter causas spirituales z non mediū ibi secus ponit de datis isolidū: pmo sine cl'a q non sit melior. scda ibi nisi qñ cum cl'a. tertio moderationē subdens ibi dū tñ. qrto casu dubiū circa id soluēs ibi cetex fm eum. Ego expediā p ptes z sūmabo quālib; ptē p se. z faciā vnā ptē vsq; ad. §. cetex. hec pria ps h itēdit Ex duob⁹ pcuratorib⁹ sil simplr ɔstitutis alt sol⁹ admitti nō d;. si do isolidū q pmo ɔtestat litē admittit alto totalr excluso nisi adiectū fuerit q ñ sit melior ɔditio occupātis quo casu alto nō psequēte nec aliū substituēte reliqu⁹ admittat. h. d. Do. b Si duo. emanauit h decr. ad declaratio

h ¶ Illo. s. substituēte: a dño aut bene habita distinctione quā habes. s. c. pri.

i ¶ Reuocādi. tūc enim nō expirat mandatū: ex quo penes eum potestas remanet reuocādi: z facit optime. s. eo. li. si delegatus. de of. deleg.

k ¶ Oēs. pōt ergo ɔstitui ad vnā z plures z ad oēs cās procurator. ff. e. l. i.

l ¶ Exercere. sic z delegatus ab alio q a pncipe ad vniuersitatē causarū vnā delegat z in alijs iurisditionē retinet. ff. de iudi. cum pretor. §. i.

Q Ui ad agendum. Primo ponit de generali procuratorio cū cl'a. secūdo cū illi forme adijcit spāle. Tertio ponit tria q requnt spāle mādatum z casum excipit. secūda ibi: sed si. tertia ibi: procurator quoq;. Do.

m ¶ Qui ad agendū. datus ad agendū defendere cogit: vel satisdare d defendēdo. ff. eo. l. seruum in fi. n ¶ Speciale. vt. j. §. vlti. cum si.

o ¶ Nō debet. z sic non valet tñ gen⁹ quo ad spēm quātū spēs: ad idē. s. de ap. c. ij. de hoc habes. s. de offi. ordi. si sacerdos. xxiij. di. quāquā.

p ¶ Nō expssos. nō tñ p hoc mrimoniū ɔhere poterit: vt. j. c. c. vl. nec poterit ɔ electum vel prouisum opponere crimina vel defectus vt in de. eo. ti. nō potest.

q ¶ Admittet. no. pro illa opi. Bul. z alioꝝ doctoꝝ legū q paciscens q casum fortuitū nō opponet: aut aliquos expssit secuta generali clausula: aut nullū vt in pmo casu teneat reuocatio: in secūdo vero nō. z nota. hec materia p Accur. ff. si quis cau. sed z si. §. quesitum. z recitari solet. s. de depo. bona fides.

r ¶ Mādato. vel eo q habeat vim ipsius spālis mandati: vt. s. pri. rñ.

s ¶ Deferre. ff. de iureiur. iusiurādum. l. i. §. fi.

t ¶ Uel pacisci. C. de transa. transactionis. vbi de hoc. ff. eo. ti. l. pcurator cui libera. z. l. mādato. z. s. de trāf. ɔtingit. z de arbi. p tuas. nec in integrum restitutionē pro alio petere. s. de resti. in ite. corā. vbi de hoc: z hoc qñ pncipaliter petit. secus si icidēter. s. eo. ti. sciscitata. C. ēt p pcura. cām in ite. resti. agi pos. l. vnica.

nem eor que no. Jo. ij. q. vij. §. forma. ⁊ Ber. s. e. ti. nõ iniuste. ⁊ Alcur. ff. e. ti. l. plurib⁹. ⁊ Jnno. Post. s. eo. in nostra. ⁊ Guil. in spe. eo. ti. §. rõne autem. ver. quid si duo. ⁊ ver. sequen.

a ¶ Simul. qr secus si diuersis tpib⁹. ff. eo. l. si qs tũ. §. fi. ⁊. s. e. nõ iniuste: ⁊ hoc ideo qr dãdo scõm videt primũ reuocare: vt i predictis iuribus: ⁊ hoc est verum nisi exprimat se nolle primum reuocare. ff. de lega. i. si quis pluribus. ad hoc. j. e. si quem. ⁊ hoc vere intelligo: et si secũdus procurator nolit suscipe mãdatũ. arg. insti. qui. mo. tes. infir. §. posteriore. ubi dicitur q scõm testamẽtum rũpit primũ: lz ex secundo testõ aliqs heres factus nõ sit: uel esse noluerit. sic ⁊ hic. arg. pdictorum iurium ⁊ hoc tractat Guil. in spec. eo. ti. §. rõne autem. ver. sed cum dato secundo.

adiecto insolidũ[a] deputent: vn⁹ sine altero non debebit admitti[b]. Secus[c] si sint insolidum ꝓstituti: sz tũc illi⁹ melior erit cõditio q per litis cõtestationẽ[d] negociũ pmit⁹ occupabit[e]. Post occupationem aũt huiusmodi alter se itromittere nequibit vlterius: cum ille litis dominus[f] sit effectus: nisi dictũ i ꝓstõe fuisset q⁹ non fieret melior conditio occupãtis[g]: tunc enim si eiz qui occupauit infirmari: mori: absentari: vl' alias impediri contingat aut si prosequi forte nolit: poterit alter suscipere ac perficere negocium ab alio icohatũ[h]: dũtũ ab alio non fuerit alius substitutus: nã si sit: is preferri[i] debebit eidẽ. ¶ Ceterũ vbi nullo substituto[k] alter[l] suscipit negocium pseqẽdum: is q occupauit pmitus: ipz[m] resumere postea ipedimẽto cessante[n] nequibit: nisi forsan illũ ꝓtingeret ipediri[o]. ¶ Sane in electionum postulationiz: pnisionum: ⁊ alior spiritualiũ negocior causis[p]: cuz talia celeriorẽ[q] expeditionẽ exigere dignoscãt: volum⁹ spãliter[r] obseruari: vt si plures procuratores simul i eis fuerint nõ insolidum[s] deputati: iudex ne pp corũ cõcursum negocia eadem itricari[t] cõtingat: idoneorem[v] ex ipsis eligere valeat: ⁊ ille solũmodo pseqat: habeatqz quicquid cuz illo sic electo factum extiterit plenã roboris firmitatẽ: nec ad pseqendũ ali⁹ admittatur postmoduz: nisi put eũ qui nõ occupat negociũ: cẽsuimus post occupationem factaz ab alio superius admittendũ[x].

I Dem.

¶ Procurator q renuit acceptare mãdatum penitere pt q̃diu constituẽs i eadẽ pseuerauerit volũtate.

Licet is qui procurator[y] constituit ab absẽte[z] dixerit psentatũ sibi suscipere[a] nolle[b] mãdatũ hoc tñ nequaq̃ obstãte[c] quãdiu[d] cõstituens in eadem perstiterit voluntate ipsuz[e] acceptare poterit quandocũ qz placebit[f]. I Dem.

¶ Domin⁹ dans pcuratorez q̃tiens contingit eũ abesse: cãz tractãdo pcuratorem nõ intelligit reuocare: sec⁹ si simpliciter: nisi expresse ptestetur q ipsum reuocare non intendit: vl' alias hoc appareat ex pbabilibus cõiecturis. Jo. an

Si quẽ[g] sub ea forma: quotiẽs te abesse[h] contigerit: constituetis pcuratorẽ ad cãz: nõ ideo licet tractes eã postmodũ p teipsuz: procuratorem ipsuz dignosceris reuocare: quinimmo procurator idem

i ¶ Preferri. est. n. ꝓstitut⁹ ab eo q potior ẽ cl'a nõ ob. vt. s. vidisti: excludet ergo illũ cũ vices potioris gerat: ad hoc. xcij. di. c. vl. ⁊. xiiij. di. c. ij. de pbẽ. hi qui.

¶ Ceterum. Procurator datus insolidũ q occupauerat negociũ ex impedimento exclusus nõ reassumit nisi altero impedito. h. d. Do.

k ¶ Substituto. ab occupãte. nũqd hunc reuocare possit. dic vt viri. s. e. ti. is q.

l ¶ Alter. collega datus cũ eo insolidum.

m ¶ Ipsum. negocium.

n ¶ Cessante. ar. j. s. eo. li. de elec. cupientes. §. qõ si. ⁊. j. de sen. ex. eos qui. vbi cessante ipedimento tenet qs ad hoc ad qõ prius tenebat: sed ꝑ iã ali⁹ occupauit: ⁊ eo casu quo potuit: vnde virtus clausule hoc operatur vt vides.

o ¶ Impediri. ⁊ tunc ille assumet nec ille substitutũ dare poterit cum litem nõ fuerit contestatus. s. e. c. i. §. i.

¶ Sane. In causis spiritualibus ex duobus procuratoribus simul simpliciter datis iudex eligit magis idoneũ qui solus pseqi poterit nec ali⁹ admittitur nisi primo legitime exclusso. h. d. Do.

p ¶ Causis. secus i negocijs et spiritualibus: vt pz. s. de elec. c. pe. §. si autẽ. qõ est contra ⁊ ibi viri.

q ¶ Celeriorez. de hoc vide qõ viri. s. eo. li. de elec. c. vl.

r ¶ Spãliter. no. ergo. q fauor aliquid inducit z̃ ius positiuz qõ habuisti. s. in pn. decre. Et no. p hanc lẽam reprobatã illã opi. que videbatur equa Ber. s. e. nõ iniuste q siue cẽt cl'a i solidũ siue nõ: iudex poterat eligere. sz nõ ẽ verũ nisi i spiritualibus: vt hic vides. ⁊ facit p illa opi. ff. de popul. act. l. ij. sed nõ ob. qr ibi plus tãgit vniuersitas q̃ priuata psona. ⁊ iõ fuit electio magistratus.

s ¶ Nõ insolidũ. si enĩ insolidũ non esset speciale: quia omni casu iudex eligeret si ambo concurrerẽt ⁊ simul occuparent. ad hoc. s. de elec. c. pe. §. i.

t ¶ Intricari. vt ex cõtrarijs rñsionib⁹: parat igit viã expeditioni negocij puidet dñõ absẽti. occurrit partiũ laborib⁹ ⁊ inutilib⁹ expẽsis ad que ofa tenet iudex. s. eo. li. de offi. ordi. vt litigãtes de rescrip. statutum.

v ¶ Idoneorẽ. ff. de accu. si plures. ff. de admi. tu. si plures ⁊ vt idoneor magis honestus: ⁊ qui melius merita cause nouit. s. de iura. calũ. in pertractãdis.

x ¶ Admittendum. s. qñ nõ dedit substitutũ: ⁊ nõ pot vel nõ vult pseqi.

y ¶ Licet. Nõ diuidit quia ter. sub vno ꝓstructu pendet. Do.

z ¶ Procurator. ad iudicia vel negocia nõ curo cum nõ distinguat: ⁊ eadem ratio sit vtrobiqz.

a ¶ Absente. presens igit ⁊ absens qs pot ꝓstitui procurator: vt hic: ⁊. ff. e. l. i. s. de cõfir. vti. vel inuti. cum dilecta.

b ¶ Suscipe. q si sciẽter illud sine ptestatione recipit: dñm qui pro eo debite caueret sup inclusis in pcuratorio defendere cogit: vt in cle. eo. ti. c. i.

c ¶ Nolle. de nolle ⁊ velle: quõ alterũ extẽsiuũ alterũ nõ. vide qõ no. ff. de verbo. obli. si quis stipulatus sit.

d ¶ Quãdiu. si ergo mutasset volũtatẽ vel cãm agendo vel aliũ pcuratorẽ dando secus est vt viri. s. e. pri. in pn. ad hoc. j. e. pri.

e ¶ Ipsum. mãdatuz.

f ¶ Placebit. ar. j. ff. de suc. edic. l. i. §. qui semel. vbi si ille qui est primi gradus dixerit se nolle succedere: statim ius deuoluit ad eum q est secũdi gradus: sed ibi erat ad quẽ ex renũciatiõe ius deuoluebat: hic ad nullum aliũ q̃ ad dñm ipsum pcuratorem ꝓstituentẽ. vñ satis dici pot q de quadã pseuerãtia volũtatis ⁊ eqtate ille vel nõ desinit eẽ pcurator: vel si desinit: iure pmittẽte reassumere pot ⁊ forte statutũ fuit ne ꝓtingat ppter pcuratoris defectũ negocia ptelari: ad hoc. s. e. pri. Credo tñ p pdictam legẽ ⁊ p hanc lẽam q̃diu ⁊c. si dñs dixisset ꝓstituo tale q si renuerit: tale ꝓstituo: nõ haberet tũc locũ hec decre. Et no. ar. q si electus presentata sibi electione renuat cõsentire: adhuc electoribus i eadẽ volũtate manẽtibus poterit cõsentire alias non. qõ verum est qr a pncipio renuũt ⁊ q̃si inuitt trahunt. viij. q. i. qui episcopatum. ⁊. c. in scripturis. Jo. an.

¶ Si quem. Sunt duo dicta pncipalia. scõm ibi: secus. Do.

d ¶ Si quem. decre. ista approbat q no. per Jnno. ⁊ Post. s. e. c. petitio: ⁊ vide qõ no. ff. man. qui mutuam. §. non ideo. Jo. an.

e ¶ Abesse. sub hac ergo forma potest dñs pcuratorem dare sic ⁊ delegatus pa

pe.subdelegatum pape.§.de offi.deleg.si delegatus eo.lib.
a ¶ Assumet.si.C.de cura.furi.l.pe.ff.māda.qui mutuam.§.nō ideo.
b ¶ Secus.s.q2 nō assumet.⁊.j.declarat quare.
c ¶ Ante litem.tunc reuocat̄ sine cā ⁊ inuitus:vt.§.eo.c.ij.cū suis cōcor.
d ¶ Siue post.ad hoc.§.e.nō iniuste.ff.e.l.pluribus.ff.man.qui mutuā.§.nō ideo minus.sed ꝯ.§.e.c.ij.vbi post lit.ꝯte.pcurator nō reuocat̄.Io.qdā dicūt hūc casum addēdū.s.ꝙ pcuratorē post li.ꝯte.a se nō reuocat dñs vt det alium pcuratorem:si cām tractat bene.Sed ad hoc ꝯdicit finis ipsius decreta.que dicit ꝙ adesse pōt.sed nō tractare:⁊ est expressum.C.eo.l.pcuratoribus.vbi hēs ꝙ post ꝯtestationē a pcuratore factā nō habet dñs ptātem psequēdi negociū dic ergo ⁊ dīus ꝙ decre.ista ⁊ supradicta iura loquunt̄ qñ domino post lit.ꝯte.nō ꝯdicit̄ litis assumptio.vt legi.⁊ no.ff.eo.ti.l.que oīa.⁊ id illa lr̄a q̄ ē .§.eo.lib.c.ij.ibi ipso nolente.soluit ꝯtrariū.⁊ ita ēt tenēt predicti doc.ī decre.petitio.§.e.si aūt ꝯdicitur tunc locum habet decre.illa ꝙ causa cognita reuocabitur.alias non.
e ¶ Assistas.qō pōt eo inuito.§.eo.q̄uis.in fi.ff.eo.l.paulus..ff.de inoffi.testa.si suspecta.
f ¶ Manere.ad idem.§.eo.si duo.⁊ no.pro ꝯtestatione: quia hec saluat ꝙ sine ipsa perderet̄: de hoc.§.de cōsti.cū.M.⁊ de elec.cumana.xxvij.di.c.i.
g ¶ Veritatem.ff.eo.l.si actor.j.de iudi.c.i.
h ¶ Accidat.puta quia vinculis detinet̄.§.eo.q̄uis.
i ¶ Oportuna.pone procurator non habebat mandatū iurandi de calūnia:vnde oportuit venire dñm ⁊ iurare.j.de iura.calū.c.vlti.

Procurator. Tria sūt dicta vt pꝫ in rubro:secundum ibi:quāuis:tertium ibi:sane.Io.

procuratoris assumet[a] officiū qñcunqꝫ te contigerit abñtare. ¶ Secus[b] si simplr̄ a te fuerit constitutꝰ: tunc enim siue ante[c] litem contestatā siue[d] post ad cāꝫ ipāꝫ venias:nō vt ipsi procuratori assistas[e].sed vt cāꝫ tractes eandē:tractando ipām eū reuocare censeris:nisi dicas expresse ꝙ ipm vis in officio procurationis hoc nō obstante manere[f] vel nisi ꝙ non aio reuocandi hoc facias:ex aliquibus appareat cōiecturis:vt si forsan aliquis immineat articulus in quo tu melius nosti veritateꝫ[g]:aut si sit procurator ipse infirmus vel forsitan se absentet seu quicquid aliud accidat[h] propter quod ipsi cause tua sit presentia opportuna[i]. Idem.

¶ Tria dicit. Primo ꝙ procurator ad contrahendū matrimoniū dꝫ habere spāle mādatū. Secūdo ꝙ talis procurator non substituit nisi ad hoc mādatū habeat. Tertio ꝙ si talis procurator reuocatus etiam ignoranter contrahit:non tenet matrimonium. Io.an.

Procurator nō aliter cēsetur idoneus[k] ad matrimonium contrahendū[l]: q̄ꝫ si ad hoc mādatū habuerit speciale[m]. ¶ Et quamuis alias is q constituitur ad negocia procurator aliū dare possit[n]: in hoc tñ casu pp magnum quod ex facto tam arduo posset periculum iminere non poterit deputare[o] aliū nisi hoc eidē specialiter sit commissū[p]. ¶ Sane[q] si pcurator añq̄ꝫ cōtraxerit[r]: a dño fuerit reuocatus[s]: ꝯtractū postmodū mrīmoniūꝫ ab eodē:licet tā ipse q̄ꝫ ea cum qua cōtraxit: reuocationē hmōi penitus ignorarent[t]: nullius momenti existit[v] cū illius cōsensus defecerit sine quo firmitatem habere nequiuit[x].

Rica. De his q̄ vi metusue cā fiunt.

¶ Gregorius decimus in concilio generali lugdun̄.

¶ Excōicatiōis: suspensionis: vl' interdicti absolutio vel reuocatio p vim extorta non tenet. Secūdo dicitur ꝙ extorquens excommunicatus est ipso iure. Io.an.

Absolutionis bñficium ab excommunicatiōis[y] sententia: vel quācunqꝫ reuocationem[z] ipsiꝰ aut suspensionis[ꝛ] seu etiam interdicti[ꝫ] per vim[ꝝ] vel metum extorta[a] p̄sentis constitutionis auctoritate omnino viribꝰ vacuamus[b]. ¶ Ne autem sine vindicta violētie crescat[c] audacia: eos qui absolutioneꝫ seu reuocationem huiusmodi vi vel metu extorserint[d]: excommunicationis[e] sententie decernimus subia

t ¶ Ignorarent.spāle ī hoc casu cū alias reuocatio pcuratoris ad negocia ad ipsum pcuratorem venire debeat: de quo dic vt.§.de rescrip.ex parte decani. De reuocatione pcuratoris ad iudicia diri.§.eo.c.ij.
v ¶ Existit.arg.ꝯtra.ff.de diuor.l.si peniteat.reuocatū est ergo mandatū:lꝫ mandatarius hoc ignoret:quāquā agat:ne sine culpa sua dāno afficiatur.ff.manda.si vero nō remunerandi.⁊.l.si mandassem.
x ¶ Requiuit.xxvij.q.ij..c.i.⁊.ij.⁊ per totum de spon.cum locis.⁊.c tua.⁊ de despōsa.impube.c..i.⁊ ē ratio q̄re furiosus nō ꝯtrahit:quia nō potest ꝯsentire.xxvij.q.v.ij.neqꝫ.⁊.§.de sponsa.dilectus.

Absolutionis. Due sūt partes.secūda ibi: ne autem. Io. huius decre. fuit dubitatio quia regulariter que per metuꝫ fiunt valent ⁊ obligant: quod dic vt no.xv.q.vj auctoritateꝫ.⁊.§.e.c.abbas.Fallit ī casibus ibi no.ad quos adde istum ⁊ quia sicut iniusta excōicatio ligat:sic videbat̄ ꝺ iniusta absolutione.de pe.di.i.verbum.
y ¶ Excōmunicationis.etiam iniuste humiliter debebat enim absolutionem petere:non per metum cōpellere: q2 sentētia pastoris siue iusta ⁊c.xi.q.iij.ca.i.fm Guil.⁊ Gar.
z ¶ Reuocationem.differentiam facit inter absolutionem ⁊ reuocationeꝫ:⁊ potest dici absolutio solennis que fit iuxta formaꝫ ecclesie: reuocatio verbalis sine solennitate vl' vbi tenuit excōicatio locum habet absolutio: vbi non tenuit reuocatio. vl' refert̄ reuocans ad solutionem ad cautelam.

k ¶ Idoneus.an p pcuratorē possit ꝯbi matrimoniū.de hoc nō dubitat̄ p canonē.xxxij.q.ij.honorant̄.§.de cōuer.ꝯiug.ex pte.ij.⁊ q de.vel vo.c.veniens ad idē de matri.ꝯc.c.ij.ff.de spon.sufficit.⁊.l.vlti.⁊.ff.de ritu nup.l.mulieres:oēs enim cōtractus q ꝯsensu ꝯbunt̄ inter absentes contrahunt̄.ff.de cōtrahen.emp..l.i.§.ē aūt.sꝫ.ꝯ.§.de spō.du.c.i.ibi corde tñ ⁊ ore ⁊c.Sed dic ꝙ satis dicit̄ ore ꝯsentire q p pcuratorē ꝯsentit.j.de regu.iur.q per alium.Sed an pcurator ille debeat ad hoc hr̄e spāle mādatū dubitabat̄:dicebamus aūt ꝙ sic sicut ⁊ in alijs casibꝰ quos no.§.eo.li.⁊ ti.q ad agēdū.§.vl.⁊ ad hoc.facit.§.ꝺ despō.ipu.c.i.insti.de nup.§.i.⁊ expressum erat.ff.de ri.nup.l.generale.⁊.l.mulierem.
l ¶ Cōtrahendū.nec ad cām mrīmonialē agendā:vt diri.§.eo.q ad agendū.§.vlti.fm Vin.sꝫ hoc ꝯ.§.e.ti.accedēs.sed solu.vt ibi no.Ber.in fi.vlti.glo.
m ¶ Spāle.sed nūqd si hꝫ generale cū quibusdā expressis cl'a subsecuta: vt.§.e.li.⁊ ti.q ad agendū ꝯhere poterit.videt̄ ꝙ sic p illud ca.sed cōtrariū credo vt ibi diri:dico enim ꝙ illa cl'a generalis que sequit̄ specialia expressa similia includit.sed non longe maiora:vt est in casu nostro:notabiliter enim tale concedi debꝫ:⁊ hoc voluit hec lr̄a ad hoc.xij.di.nos ꝯsuetudinē.§.de rescrip.sedes.C.ꝺ diuer.rescrip.l.i.ff.de vi.tri.⁊ oleo leg.l.vlti.in fi.⁊ ad hoc facit finis huius.c.mariē cū requirat̄ spāle mandatū:⁊ de expssa persona vt statim dicā sic ⁊ dubitatio nō pcedit.Sed qd dices:nūqd reqrit̄ spāle mādatū ad ꝯhendū:vel requirit̄ speciale de certa psona ⁊ expressa:videt̄ ꝙ nō reqrat̄ expressa persona.argu.§.eo.c.i.ij.respōso.Sed dic ꝯ per.l.ff.de ritu nup.l.generali.ad hoc.§.de arbi.inotuit.cum cōcor.⁊ que no.xxix.q.i.in summa.
n ¶ Possit.libere ⁊ qñcūqꝫ.§.eo.c.i.in fi.⁊.ff.mau.si pcurator.
o ¶ Deputare.⁊ sic fallit illa regula:ad idē.ff.de ritu nup.generali in pn̄.
p ¶ Cōmissum.cōcor.§.e.c.i.ij.rn̄.§.de offi.dele.is cui.⁊.c.vl.§.vices quoqꝫ.
q ¶ Sane.hoc qō dicit̄ hic notabat Io.lxiiij.di.tibi dño.⁊.xxx.q.v.nec illud.
r ¶ Cōtraxerit.matrimoniū dicit̄ ꝯtrahi p mutuū cōsensum:⁊ est vex ī hoc casu secus in mrīmonio spirituali:q2 ex quo clerici elegerūt:lꝫ adhuc nō sit p mutuū electi ꝯsensum mrīmoniū spirituale ꝯtum:tñ penitere nō poterūt.§.de elec.publicato:⁊.c.cū inter canonicos.⁊ facit ad hoc de transla.inter corporalia.
s ¶ Reuocatus.vel vlterius ne cōtraheret.Quid si iurauerat dñs nō reuocare vel penitere.Itē licet piuriꝰ sit ⁊ de hoc debeat sibi penitētia imponi:de spon.sicut:⁊.c.si iter ī si.defuit enim ꝯsensus:⁊ sic idem iuris cū cadeꝫ sit ratio.Io.an.

ꝛ ¶ Suspensionis.intelligo indistincte vt loquit̄.i.ab officio siue a beneficio siue ab ingressu ecclesie.j.de sen.excō.is cui.
ꝫ ¶ Interdicti.ista tria sunt paria:q2 oīa sub ecclesiastica censura ꝯtinent̄ ⁊ secum trahunt executionem.vnde sequens appellatio non suspēdit earū effectū.§.de appel.pastoralis.⁊.c.ad hec qm̄.j.de sen.excō.is cui.⁊ ī scriptis ferri debēt.j.de sen.excō.cū medicinalis.§.⁊ hec eadem.
ꝝ ¶ Vim.vis est maioris rei impetus cui nō pōt resisti.ff.eo.l.i.in fi.⁊.l..ij.⁊ quot modis sumat̄ ⁊ quot actiōes vel interdicta īducat no.§.eo.ad audientiam.Metus autem est trepidatio mentis instātis vel futuri piculi cā.ff.e.l.i.⁊ exigit̄ ꝙ presens sit metus:licet futurum sit periculū.ff.eo..l.metum.ij.⁊ quis metus excuset.no.§.eo.dilecti.
a ¶ Extorta.sic nec subditi electi a prelatis debent transeundi licētiam extorquere.§.eo.li.de elec.quorūdam.
b ¶ Vacuamus.ipso iure hic vacuat̄ qō sit p metū:alibi per actionem qō me.causa:alias p ꝯstitutionē pncipuꝫ alias p iudicis offm̄:qō dic vt no.§.eo.cum dilecti.Quid ī excōicatione p vim vel metuꝫ extorta videt̄ qō ideꝫ.s.ꝙ ipso iure nō valeat:q2 par ius ligādi ⁊ absoluēdi dño eē voluit.de pe.dist.i.verbum ad hoc.xi.q.iij.iniuste.sed dic ꝯ fm Guil.xi.q.iij.quattuor.pōt tñ p exceptionē elidi:vt ibi no.ar.ff.de fur.interdum.§.i.
c ¶ Crescat.nam si negligenter ea que male ⁊c.xxxv.q.ix.loci.§.de vi.⁊ hone.cleri.vt clericorum.
d ¶ Extorserint.si ergo metum intulit:sed iudex absoluere noluit nō habꝫ locum hec pena:q2 verba ⁊c.§.de cleri.nō resi.relatū.cum suis concor.⁊ optime facit.ff.de in ius vo.l.q̄uis.alias tñ punit̄ inferens pro qualitate delicti.ff.ad.l.aquil.ita vulneratus.
e ¶ Excōicationis.no.excōicatum amplꝰ excōicari:qō dic nota.iij.q.iiij.engeltrudā.⁊ de iude.ita quorūdā.si autē nō ipse excōicatꝰ sed alius metum inferat:nō excōicatus erit:⁊ tūc non sumatur predictū arg.Sed nūquid hoc casu ipse excōmunicatus īterdictus vel suspensus incurrit hanc penam dic ꝙ sic si madauit:vel eius nomine factū ratū habuit.§.de ele.sciant.j.de sen.excō.cum quis.nec dicā istos penaꝫ euadere:lꝫ absolutor postea ratū hēat illud qō ab initio coactus fecerat:q2 statiꝫ ab initio ligat